

รายงานผลการวิจัย

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันที่
มีต่อสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลลำพูน

โดย

นางวันเพ็ญ ทิพย์เวียง

ครูโรงเรียนอนุบาลลำพูนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

รายงานผลการวิจัย

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
ที่มีต่อสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลลำพูน

ผู้วิจัย นางวันเพ็ญ ทิพย์เวียง ครูโรงเรียนอนุบาลลำพูน

บทนำ

สมรรถนะด้านภาษาเป็นพฤติกรรมความสามารถด้านภาษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทั้งในด้านการดำรงชีวิตที่มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือรับส่งข้อมูลในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันและในด้านการเรียนรู้โดยเฉพาะกับเด็กปฐมวัยที่ต้องใช้ประสบการณ์ทางภาษาในการพัฒนาด้านสติปัญญาซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป แต่จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยห้องอนุบาล 1/3 โรงเรียนอนุบาลลำพูนพบว่า ในจุดหมายข้อที่ 9 เด็กใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัยไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งปัญหาในระดับห้องเรียนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการสำรวจพัฒนาการเด็กปฐมวัยในประเทศไทย โดยกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขที่ทำการประเมินโดยใช้แบบคัดกรองและได้ทำการประเมินมาทั้งหมด 3 ครั้งล่าสุดคือในปีพ.ศ. 2550 พบว่าพัฒนาการด้านภาษาของเด็กไทยมีความล่าช้ามากกว่าด้านอื่นๆ อย่างชัดเจนโดยมีตัวเลขอยู่ที่ร้อยละ 22 นั้นแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่เกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวเด็กในอนาคต ซึ่งผลกระทบของการมีภาษาล่าช้าในเด็กช่วงปฐมวัยนั้น คนส่วนใหญ่อาจไม่เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญเพราะเด็กส่วนมากมักจะค่อยๆ พูดได้หรือเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ในที่สุด แม้จะช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกันไปบ้างก็ตาม แต่จากผลการศึกษาติดตามเด็กในระยะยาวจากช่วงปฐมวัยจนเข้าสู่วัยเรียนพบว่า แม้เด็กส่วนหนึ่งจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นจนไม่ต่างจากเด็กในวัยเดียวกัน แต่มีเด็กจำนวนครึ่งหนึ่งหรือ 2 ใน 3 ที่ยังคงมีพัฒนาการทางภาษาล่าช้าเมื่อเข้าสู่วัยเรียนและมักมีผลกระทบต่อการเรียนรู้หรือมีความบกพร่องทางสังคมเนื่องจากไม่สามารถใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้อย่างเป็นปกติ(นิชรา เรืองดารกานนท์ 2552: ๗) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คิดพัฒนากิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะหรือความสามารถทางด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยยังคงเป็นครูประจำชั้นของเด็กกลุ่มนี้ที่จะขึ้นไปศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อให้เด็ก มีพัฒนาการทางภาษาเหมาะสมกับวัยและเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ระดับชั้นต่อไป

ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะด้านภาษานั้น ต้องเป็นลักษณะการบูรณาการทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกันโดยผ่านกระบวนการคิด กระบวนการพัฒนาภาษา เน้นหนักการสนทนา การเล่าเรื่อง การเล่านิทาน การร้องเพลง โดยการสนทนาเป็นวิธีการที่สำคัญและเป็นวิธีหลักประการหนึ่งที่สำคัญจำเป็นต้องใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย เนื่องจากว่าในขณะที่เด็กสนทนากับครู เด็กจะได้ยินแบบอย่างของการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อเด็กสนทนากันเอง เด็กจะมีโอกาสฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ได้ยินคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ทำความเข้าใจในการพูดของเพื่อนจากการสนทนาพูดคุย ยิ่งถ้าหากว่าเด็กมีอิสระในการคิดในการพูดเล่าเรื่องต่างๆ ร่วมกันและได้พูดในสิ่งที่ชอบหรือสนใจจะช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจและสนใจที่จะพูดเรื่องราวต่างๆ ขึ้นมาได้ เพราะเด็กวัยนี้มีธรรมชาติที่ชอบพูดคุย มีความสุขในการแสดงความคิดเห็นโดยการพูดร่วมกับผู้อื่น

การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนาพูดคุยร่วมกันผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้ฟังผู้พูดเพื่อร่วมมือกันในการทำงานนั้นมีหลากหลายรูปแบบโดยรูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของเด็กปฐมวัยคือ รูปแบบ Think Pair Share ซึ่งอาจเป็นเพราะว่ามีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อน เหมาะกับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นวัยที่เริ่มมีทักษะทางสังคม โดยลักษณะการเรียนรู้แบบนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1.) Think หมายถึงการทำทนายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถามแบบปลายเปิด 2.) Pair หมายถึงการจัดให้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นคู่ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในประเด็นที่กำหนดไว้ 3.) Share หมายถึงการสลายจากการจับคู่แล้วแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน (มนต์ชัย เทียนทอง 2551 : 100-101) การนำรูปแบบ Think Pair Share มาจัดกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยนั้นสามารถทำได้ในหลายกิจกรรมโดยกิจกรรมหนึ่งที่มีความเหมาะสมต่อการจัดในรูปแบบ Think Pair Share คือกิจกรรมสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ช่วยดึงดูความสนใจของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างมาก เนื่องจากกิจกรรมมีความยืดหยุ่น เปิดกว้างเด็กสามารถใช้ความคิดจินตนาการอย่างอิสระและสามารถจัดได้อย่างหลากหลายเช่น เขียนภาพ ระบายสี เล่นสี ปั้น นึกตัดปะกระดาษ เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาเป็นพื้นฐานแนวคิดในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัยในรูปแบบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันที่เสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กชาย-หญิงอายุระหว่าง 5-6 ปีที่กำลังศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 90 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 30 คน

กิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง

กิจกรรมที่ใช้ในการทดลองคือ กิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันตามคู่มือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษานี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 45 นาที รวมทั้งสิ้น 48 วัน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะด้านภาษาและความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 1 การพัฒนากิจกรรม

- 1) เอกสารโครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทาน
- 2) แบบประเมินความเหมาะสมโครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 3) แบบประเมินความสอดคล้องโครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 4) แบบสังเกตการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน สำหรับครูประจำชั้นห้องเรียนจำนวน 2 ท่านที่ผู้วิจัยได้ไปทดลองจัดกิจกรรมเพื่อประเมินโครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 5) แบบสังเกตสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยใช้ประกอบการสังเกตสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยได้ไปทดลองประเมินโครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 6) แบบสำรวจความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน ที่ใช้ประกอบการสนทนากับเด็กและบันทึกข้อมูลตามข้อคำถามที่กำหนดหลังจากที่ผู้วิจัยได้ทดลองใช้โครงการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

- 1) แบบประเมินปริศนาคำทายและภาพประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 2) เอกสารคู่มือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน
- 3) เอกสารแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

4) แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

5) แบบประเมินความสอดคล้องแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

6) คู่มือและแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษา

7) แบบประเมินความเหมาะสมคู่มือและแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษา

8) แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษา

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้เครื่องมือ

1) แบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษา จำนวน 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 การรับรู้ เข้าใจและใช้คำศัพท์ได้ มี 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1.1 การบอกคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย

ตอนที่ 1.2 การอธิบายคำศัพท์

ตอนที่ 2 การใช้ไวยากรณ์และการเรียงคำให้เป็นประโยค

ตอนที่ 3 การเข้าใจความหมายและจับใจความได้จากการฟังภาษาพูด

ซึ่งแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพซึ่งแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย

2) คู่มือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

3) แผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันจำนวน 48 แผนที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4) แบบสำรวจความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การพัฒนากิจกรรม

1.1 กำหนดโครงร่างกิจกรรม

1.2 ตรวจสอบโครงร่างกิจกรรม

1.3 สร้างเครื่องมือประกอบการประเมินคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

1.4 ทดลองประเมินโครงร่างกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

2.1 สร้างคู่มือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

2.2 เขียนแผนประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

2.3 สร้างแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษาของเด็ก

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้เครื่องมือ

3.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง โดยเป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการวิจัยแบบ (One - Group Pretest – Posttest Design)

3.2 ดำเนินการทดลองโดย

3.3.1 ทดสอบก่อนการทดลองกับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

3.3.2 จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน จำนวน 12 สัปดาห์ตามคู่มือและแผนกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน

3.3.3 ทดสอบหลังการทดลองกับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันที่เสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษา พบว่า กิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย 3 ด้านซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการรับรู้เข้าใจและใช้คำศัพท์ได้ 2) ด้านการใช้ไวยากรณ์และการเรียงคำให้เป็นประโยค และ 3) ด้านการเข้าใจความหมายและจับใจความได้จากการฟังภาษาพูด นั้นประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 นำคิดด้วยปริศนาและภาพ เป็นการกระตุ้นให้เด็กคิดภาษาโดยเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิมผ่านปริศนาคำทายและภาพประกอบ

ขั้นที่ 2 หาคู่ร่วมคิดร่วมสนทนา เป็นการแลกเปลี่ยนภาษากับคู่เพื่อนเพื่อสร้างนิทาน/เรื่องราวและภาพประกอบร่วมกัน

ขั้นที่ 3 พากันนำเสนอผลงาน เป็นการนำเสนอผลงานร่วมกันโดยเด็กแต่ละคู่สลับกันเล่าเรื่องให้ครูและเพื่อนฟัง

2. เด็กปฐมวัยเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบประกอบการสร้างนิทานร่วมกันมีสมรรถนะด้านภาษาสูงขึ้นทั้งในด้านการรับรู้ เข้าใจและใช้คำศัพท์ได้ ด้านการใช้ไวยากรณ์และการเรียงคำให้เป็นประโยค และด้านการเข้าใจความหมายและจับใจความได้จากการฟังภาษาพูด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันในระดับมาก โดยมีจำนวนร้อยละ 93.33 - 100.00

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครูปฐมวัยหรือผู้ที่มีความสนใจนำการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันไปพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เกิดสมรรถนะด้านภาษาดังต่อไปนี้

1. การจัดหน่วยการเรียนรู้มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกัน ดังนั้นครูควรจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับท้องถิ่น และสอดคล้องกับเทศกาลวันสำคัญต่างๆ

2. การจัดการในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันดำเนินไปอย่างราบรื่น ดังนั้นครูจะต้องมีการจัดการชั้นเรียนที่ดีเพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมโดยไม่เสียเวลา เช่นในการให้เด็กมาเลือกหยิบภาพที่ตนเองสนใจคนละ 1 ภาพครูควรจัดระบบการเดินให้ดีเพื่อเด็กจะไม่เดินชนกันในขณะที่เดิน , ในการจัดวางวัสดุอุปกรณ์ที่ให้เด็กมาหยิบด้วยตนเองนั้นควรจัดวางไว้เป็นจุดตามลักษณะกิจกรรมเช่น วัสดุอุปกรณ์สำหรับการวาดภาพ 1 จุด วัสดุอุปกรณ์สำหรับการฉีก-ตัด-ปะกระดาษ 1 จุด เป็นต้น เพื่อความสะดวกต่อการนำไปใช้ของเด็ก

3. ในการแนะนำการใช้ภาษาให้กับเด็ก ครูควรแนะนำอย่างเป็นกันเองเพื่อไม่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณครูตำหนิหรือถูกตำหนิตีเดียวน เพราะอาจจะส่งผลให้เด็กเกิดความไม่มั่นใจในการพูดครั้งต่อไป

4. การให้เด็กได้ดูของจริงในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์จะมีส่วนช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของคำศัพท์และอธิบายคำศัพท์ได้ดีขึ้น

5. ถ้าเด็กใช้ภาษาถิ่นในการเล่านิทาน/เล่าเรื่อง ครูไม่ควรตำหนิเด็กและครูควรแนะนำคำศัพท์ภาษาไทยกลางให้เด็กๆ ได้รู้จักด้วย

6. การจัดสถานที่ให้เด็กแสดงผลงานจะเป็นการช่วยพัฒนาภาษาให้กับเด็กได้อีกทางหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เด็กมักจะไปดูภาพประกอบนิทานของเพื่อนๆ แล้วก็ซักถามสนทนาพูดคุยกัน

7. สำหรับการจัดกิจกรรมของห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนค่อนข้างมากคือประมาณ 30 คนครูควรปฏิบัติดังนี้

7.1 ครูต้องกระตุ้นและเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้แสดงออกอย่างทั่วถึงอาจใช้วิธีการแบ่งกลุ่มเช่น ในขั้นตอนการแต่งประโยคเกี่ยวกับภาพครูอาจแบ่งเด็กเป็น 4 กลุ่มแล้วหมุนเวียนกันแต่งประโยคให้เพื่อนฟัง

7.2 ครูต้องจัดเตรียมสื่อประกอบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ประกอบการสร้างนิทานร่วมกันให้เพียงพอต่อจำนวนของเด็กไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ , สี , กาว , กรรไกร , วัสดุธรรมชาติต่างๆ และกระดาษที่ใช้สำหรับวาดหรือฉีกตัดปะต้องมีขนาดพอเหมาะสำหรับเด็ก 2 คน

7.3 ในขั้นตอนการนำเสนอนิทานครูไม่จำเป็นต้องรอให้เด็กสร้างภาพประกอบเสร็จทุกคู่เพราะเด็กที่ทำงานเสร็จก่อนจะเล่นรบกวเพื่อนคู่ที่ยังทำงานไม่เสร็จ ครูควรให้เด็กคู่ที่ทำงานเสร็จก่อนนำเสนอก่อนในกลุ่มเล็กๆ กับเพื่อนที่เสร็จในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกัน

7.4 ควรยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสมเพราะห้องเรียนที่มีเด็กจำนวนมากอาจต้องใช้เวลานานกว่าที่กำหนดโดยเฉพาะช่วง 5 สัปดาห์แรกของการจัดกิจกรรม

7.5 ครูควรมีการบันทึกคำพูดที่เด็กเล่าเรื่องเพื่อใช้ประกอบการประเมินสมรรถนะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย